

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoCsp/36/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8622200863
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8622200863.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozska 2, 821 09 Bratislava- mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozska 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, proti žalovanému: N. Z., nar.XX.XX.XXXX, bytom Q.v XXX/XX, XXX XX A., o zaplatenie sumy 10.000 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 07.06.2023 č.k. SK-1Csp 31/2022-87, jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a vyslovil, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

2. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na to, že posudzovaný právny vzťah strán konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Zdôraznil, že žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa. Súd prvej inštancie právny vzťah účastníkov sporu posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva a to podľa osobitného právneho predpisu, konkrétne Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka. Prioritne sa zaoberal aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu na podanie žaloby. Uviedol, že žalobca nadobudol túto pohľadávku na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej 13.11.2020 s postupom VÚS, a.s. Z dokazovania zistil, že VÚB, a.s., vyhlásila splatnosť úveru ku dňu 15.10.2019 s výzvou na úhradu sumy 10.259,37 eur do 7 dní. Dňa 15.10.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že do dnešného dňa neuhradil dlžnú pohľadávku banky z titulu poskytnutého úveru, preto vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, vrátane príslušenstva so zostatkom 10.259,37 eur, z toho istina vo výške 9.732,12 eur, ktorá sa bude úročiť úrokom z omeškania podľa Zmluvy o úvere.

3. S poukazom na § 17 ods. 2 zákona č. 129/201 a § 92 ods. 8 Zákona o bankách, súd prvej inštancie skúmal, či pred postúpením pohľadávky došlo k zákonnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti ako podmienky postúpiteľnosti pohľadávky na tretiu osobu, ktorá nie je bankou. Po preskúmaní obsahu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, súd prvej inštancie zistil, že tento právny úkon je neurčitý, pretože v ňom nie je riadne špecifikovaná omeškaná splátka, pre ktorú sa veriteľ rozhodol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. S poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka je neurčitý právny úkon neplatný. Pre úplnosť zdôraznil, že od splatnosti tejto splátky začína plynúť premičacia

doba podľa § 103 OZ, preto je presné uvedenie v právnom úkone vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru dôležité aj z tohto hľadiska. S ohľadom na to, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru neobsahuje špecifikáciu omeškanej splátky, nie je možné preskúmať zákonnosť postupu veriteľa, ktorý mal predchádzať vyhláseniu mimoriadnej splatnosti podľa § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ tak, aby pohľadávka zo spotrebiteľského úveru bola postupiteľná podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Zdôraznil, že podľa rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co 26/2017 bod 27. rozsudku, takýto právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu, by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej-ktorej nezaplatenej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Právny úkon, ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh, je na úkor určitosti nejasný, vyvoláva otázky, a preto je neplatný pre neurčitost podľa § 37 ods. 1 OZ.

4. Ak nedošlo v danej veci k zákonnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni § 525 ods. 1 OZ. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná, potom jej postúpenie je svojim obsahom a účelom v rozpore so zákonom a je neplatné podľa § 39 OZ a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj voči dlžníkovi. Žalobu preto ako nedôvodnú zamietol. Vec právne posúdil podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka, § 11 a § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. a podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. O trovách konania sporu rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, aby žalobe vyhovel, alternatívne aby rozsudok zrušil a vrátil vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a uplatnil si náhradu trov celého konania. Má za to, že súd nesprávne právne posúdil vec ohľadom neurčitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nesúhlasí so záverom súdu, podľa ktorého považuje vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru za neurčité a z toho dôvodu aj za neplatný právny úkon podľa § 37 ods. 1 OZ, nakoľko v tomto liste právny predchodca žalobcu riadne nešpecifikoval omeškanú platbu, pre ktorú sa rozhodol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Zdôraznil, že žalovaný porušoval dohodnuté zmluvné povinnosti, nakoľko neplnil splátky riadne a včas a vo výzve postupcu zo 06.09.2019 bol jasne vyzvaný k zaplateniu omeškaných splátok úveru vo výške 622,68 eur a bol upozornený na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaný bol rovnako jasne, určito a zrozumiteľne vyzvaný k zaplateniu sumy 10.259,37 eur prostredníctvom výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom a táto výzva mu bola aj doručená. Posúdenie súdu je preto nezrozumiteľné. Žalovaný predsa z obsahu týchto dokumentov nezameniteľne poznal rozsah svojho omeškania a vedel, že na to, aby veriteľ neuplatnil svoje právo na vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru musí omeškané splátky uhradiť. Keď tak neurobil, potom, v prísnom súlade s § 53 ods. 9 OZ právny predchodca žalobcu využil svoje oprávnenie a spôsobil splatnosť celého záväzku, a to podaním z 15.10.2019. Poukázal na iné rozhodnutia súdov odvolacích, ako aj dovolacieho súdu, ktoré v podobných právnych veciach sa stotožnili s právnou argumentáciou žalobcu, tak ako ju uvádza aj v prejednávanej veci. Žalobca má za to, že procesný postup súdu je nesprávny, keď odmietol poskytnúť žalobcovi súdnu ochranu za situácie, že si žalobca svoje procesné povinnosti riadne splnil a uviedol všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré umožnili vec súdu právne kvalifikovať. Má za to, že ide o prekvapivé rozhodnutie súdu, nakoľko súd rozhodol s nariadením pojednávania, z ktorého sa žalobca a právny predchodca ospravedlnili a v ktorom uviedli, že súd neprezentoval pred stranami sporu žiadnu skutočnosť ako spornú, ani nevyzval žalobcu na preukázanie skutočností, ktoré by vnímal ako sporné. S ohľadom na uvedené tak súd prvej inštancie znemožnil žalobcovi vyjadriť sa k splneniu podmienok vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, nakoľko žalobca nemohol predvídať, že súd uvedené považuje za sporné a hodlá tak z tohto dôvodu žalobu zamietnuť, nakoľko zo žiadneho konania súdu nevyplývalo, keďže súd na preukázanie, či objasnenie takýchto skutočností počas konania strany nevyzval. Uvádza, že postupca nemal zákonom predpísanú povinnosť uvádzať konkrétne označenie splátky, s ktorou sa žalovaný dostal do omeškania. Pri zosplatňovacej výzve by bola táto požiadavka o to absurdnejšia, keďže zákon druhá veta § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ jasne vymedzuje, pre ktorú splátku môže splatnosť úveru vyhlásiť. Je zrejmé, že v danom prípade, ak postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním z 15.10.2019, toto svoje právo uplatnil podľa § 565 OZ pre nezaplatenie splátky splatnej 26.06.2019 a zároveň toto právo uplatnil podľa § 53 ods. 9 OZ po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace, pričom spotrebiteľ, a to žalovaný, bol upozornený na uvedené oprávnenie výzvou zo 06.09.2019. Výklad prezentovaný súdom prvej inštancie z citovaných zákonných ustanovení nevyplýva. Žalobca tak zastáva názor, že zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru za zachovania podmienok podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ, čím sa stala splatná celá pohľadávka. Žalobca

teda je vecne aktívne legitimovaný na podanie žaloby a na základe týchto dôvodov navrhol podanému odvolaniu vyhovieť.

6. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

7. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP, spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu dôvodné nie je.

8. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte namietaným porušením práva na spravodlivý proces, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

10. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

11. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

12. K námietke o nesprávnom právnym posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka nebola naplnená.

13. Vychádzajúc z obsahu spisu je zrejmé, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 28.03.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere „Flexipôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bola poskytnutá žalovanému pôžička vo výške 12.000 eur. Žalovaný sa zaviazal splácať takto poskytnutú

pôžičku v pravidelných 96 mesačných splátkach v sume 200,70 eur mesačne od 26.04.2017, konečná splatnosť úveru bola stanovená na deň 26.03.2025, úroková sadzba bola dohodnutá rozsahom 11 % ročne, RPMN predstavovala 12,66 % a priemerná RPMN bola určená rozsahom 8,99 %.

14. Odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že daný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským. Uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva takúto charakteristiku spĺňa.

15. Možnosť predčasne zosplatniť spotrebiteľský úver v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka je upravená v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s tým, že pre platné zosplatnenie úveru je potrebné kumulatívne dodržanie tam stanovených podmienok, a to že ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o tom, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (ide o tzv. stratu výhody splátok), prípadne celý dlh sa stane zročným aj vtedy, ak to bolo určené v rozhodnutí súdu, uplatnenie práva najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní.

16. Vychádzajúc zo spomínaného ust. § 565 Občianskeho zákonníka tak možno konštatovať, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo veriteľa je však limitované, nakoľko k jeho použitiu môže pristúpiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Predmetné zákonné ustanovenie teda umožňuje veriteľovi uplatňovať si voči dlžníkovi celú pohľadávku, resp. jej nezaplatenú časť, ak dlžník nedodržal dohodu o včasnom plnení dohodnutých splátok. Ak však veriteľ toto právo nepoužije najneskôr do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky, pokračuje sa v plnení v splátkach. Veriteľ však môže svoje právo použiť po opätovnom porušení povinnosti dlžníkom. Strata výhody splátok teda nenastáva priamo zo zákona.

18. Nakoľko, ako už bolo spomínané, medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, bolo potrebné v tomto prípade pre posúdenie platnosti jednorazového predčasného zosplatnenia celého dlhu zohľadniť špeciálnu právnu úpravu vo vzťahu k § 565 Občianskeho zákonníka obsiahnutú v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ak teda ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže veriteľ využiť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako 15 dní. V tomto smere možno poukázať na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 7CoCsp 14/2021 zo dňa 29.11.2021, kde odvolací súd uviedol, že keď Občiansky zákonník v ust. § 53 ods. 9 hovorí o tom, že veriteľ môže pristúpiť k využitiu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní „musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota 3 mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom.“

19. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu zo dňa 15.10.2019 je potrebné považovať za neurčitý, a preto neplatný právny úkon v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti však neobsahuje, tak ako to správne akcentoval prvoinštančný súd, uvedenie konkrétnej omeškanej splátky, pre ktorú žalobca, resp. jeho právny predchodca pristúpil k využitiu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V tomto smere odvolací súd uvádza, že nešpecifikovanie konkrétnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadnej splatnosti úveru spôsobuje neurčitosť takéhoto úkonu, nakoľko bez tejto špecifikácie nemožno posúdiť, či došlo k splneniu podmienky stanovenej v § 53 ods. 9 OZ, ktorá umožňuje využitie tohto oprávnenia veriteľa. Zároveň pre posúdenie určitosti a následnej možnosti, či k zosplatneniu dlhu došlo v súlade so

zákonom, je nutné, aby bolo zrejmé, s ktorou splátkou je dlžník v omeškaní (do pozornosti tiež rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 17Co 171/2018).

20. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu Prešov, ktorý bol vydaný v konaní sp. zn. 7CoCsp 14/2021, ktorý uviedol, že „neuveďenie konkrétnej splátky, pre ktorú žalobca jednorazovo predčasne zosplatnil celý dlh vyplývajúci z úveru, spôsobuje absolútnu neplatnosť tohto jednostranného právneho úkonu žalobcu pre jeho neurčitosť (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“

21. Odvolací súd tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj, a to identifikáciu tej nezaplatenej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premĺčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon, ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh, ja na úkor určitosti nejasný, vyvoláva otázky, a preto neplatný pre jeho neurčitosť podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (rozsudok Krajského súdu Prešov z 28.06.2018 sp. zn. 6Co 26/2027).

22. Je správny právny záver súdu prvej inštancie v zmysle tom, že žalobca, pokiaľ so zreteľom na uvedené nenadobudol predmetnú pohľadávku v dôsledku neplatnosti zmluvy o postúpení, nie je daný dostatok jeho aktívnej vecnej legitímácie v spore, ktorý je vždy dôvodom pre zamietnutie žaloby (§ 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., § 92 ods. 8 Zákona o bankách č. 483/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov).

23. Poukazujúc na všetky uvádzané dôvody, odvolací súd hodnotí preskúmaný rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v dôsledku čoho bol potvrdený postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, pričom správnemu výroku o veci samej zodpovedá aj výrok o trovách konania. K námietke porušenia práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že porušením práva na spravodlivý súdny proces sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv strany sporu, ktoré jej poskytujú predpisy upravujúce civilný proces. O procesnú vadu, ktorá má za následok nesprávny procesný postup podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými predpismi a týmto postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Ako už odvolací súd vyššie uvádzal, nebolo zistené, aby v predmetnom konaní došlo k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu, keďže konanie súdu prvej inštancie smerovalo k objasneniu podstaty a zmyslu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v danom konaní za podmienok vyjadrených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách v spojení s § 17 a nasl. zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov. Súd prvej inštancie poukázal na potrebu kumulatívneho naplnenia podmienok, na základe ktorých mohol právny predchodca žalobcu pristúpiť k postúpeniu predmetnej pohľadávky. Následne správne vyhodnotil, že žalobca nepreukázal, že pohľadávka voči žalovanému bola v čase jej postúpenia spôsobilá na postúpenie tak, ako to predpokladajú citované právne predpisy.

24. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (napr. ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04).

25. O trovách tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na náhradu trov a žalovanému v tomto štádiu konania trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 CSP).

Dovolať má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).